

mit 25 Aars Jubilæum, er jeg ganske sikker paa, men om jeg kommer til at opleve det til mit 50 Aars Jubilæum, hvis jeg lever saa længe, ved jeg ikke, men i saa Fald vil jeg sige, at saa ere vi kørte ualmindelig hurtigt i Forhold til, hvad Fart gammel nedarvet Slendrian af den Art ellers her i Landet kører med.

Men nu kunde det hælde, at de højtærede Ministre vilde sige til mig: Hvad koster det? For at besvare det er jeg gaaet saaledes frem, som, skulle vi sige, en velhavende Borgermand gaar frem, naar han skal sætte sig i Indkomst- og Formueskat. Den højtærede Finansminister gjorde os opmærksom paa, og med fuld Ret, at saa gnaver og piller Manden ved sin Indtægt og Formue saa stærkt, som det er muligt ved de nugældende Regler — Raterreglerne ville gøre det mindre indbringende for ham —, indtil han kan faa den ned under den Sats, hvor han egentlig hører hjemme. Saaledes har jeg baaret mig ad; jeg har ikke taget Inventarium med, ikke Husleje, ikke Befordring. Jeg har indenfor Centralforvaltningen kun taget med fra Lønningslovene dem, om hvem Centralforvaltningen selv indrømmer, at de fra Lønningslovene ere førte over til Centralforvaltningen, og af dem endda ikke de underordnede, saa har jeg taget Centralforvaltningens Lønninger, Melleminstansernes Lønninger og Tryksager, Papir og Skrivematerialier. Jeg staar altsaa ikke inde for det med 100,000 Kr. paa den højere Side, men jeg staar inde for, at det ikke er under 3,015,000 Kr. om Aaret.

Dersom saa de højtærede Ministre ville sige til mig: Dette er af den Art, at det skal og maa afhjælpes, thi det er tydeligt, at det kommer af, at en meget betydelig Del af den evig glidende Papirstrøm overhovedet aldrig skulde være begyndt at glide, men hvordan ville De forhindre det, og hvordan ville De navnlig hjælpe os med at forhindre det paa den Finanslov, der allerede nu er forelagt? saa kunde det jo aldrig falde mig ind at sige til de højtærede Ministre, hvordan de skulde formulere en Skrivelse. Ja, maa jeg tilføje — jeg tror ikke, jeg sagde det udtrykkelig — at disse 3,015,000 Kr. udelukkende faas paa de 4 store Etater, Post-, Jernbane-, Told- og Telegraf-Etaterne. Jeg henvender mig altsaa til de herhen hørende Ministre og desuden til den højtærede Justitsminister, der er Chef for

flere Væsener, og til den højtærede Indenrigsminister som Amtmændenes Chef, og saa maa jeg desværre sige, at jeg kan ikke alene holde mig til det verdslige, jeg maa ogsaa til det geistlige — det militære kommer jeg ikke til Bunds i —, thi indenfor Kultusministeriet er det ikke bedre. Den 16. Maj i Aar afsendtes fra Paris 2 Daabsattester. Et ungt dansk Par, mine nærpaarørende, skulde vies i Paris den 26. Maj. Mairiet i vedkommende Arrondissement havde sagt, at det skulde have en Konsulatsverificering af de to Daabsattester. De kom til mig den 18. om Morgenen, og jeg satte mig straks i Bevægelse. De vare udfærdigede paa vedkommende Kirkes Papir og underskrevne af en afdød og en endnu levende Præst, hvis Underskrifter ganske sikkert ere fuldstændig bekendte. Min Vej gik altsaa fra Klokkerkontoret gennem Præst, Provst, Biskop og Kultusministerium og Udenrigsministerium til Konsulen. Jeg mødte den mest ubetingede Velvillie fra alle Sider. Jeg fik Lov til at telefonere om det, der ellers skulde skrives. Ting, der efter Reglementerne skulde sendes med Posten, bleve sendte ved Bud, og omvendt, jeg blev modtagen i Ministerierne udenfor Ekspeditionstiden, de arbejdede anstrengt alle, og jeg tør sige, at jeg var ogsaa stærkt i Bevægelse. Og alligevel, dersom ikke Brudgommen havde været saa venlig mod dansk Administration at faa Mæslinger; saa at Brylluppet maatte udsættes, vilde Mairiet i vedkommende Arrondissement i Paris den 26. Maj ikke have kunnet foretage Vielsen, fordi Daabsattesterne, der vare afsendte derfra den 16. og ankomne hertil den 18., ikke vare komne det i Hænde i Tide.

Som sagt, det være langt fra mig at ville koncipere en Skrivelse for de højtærede Ministre, men jeg kunde tænke mig, at der afgik til deres Centraladministrationer, Departementerne, respektive Generaldirektorer og Generaldirektioner, en Skrivelse, der omtrent gik ud paa at anmode dem om indtil 1. Januar — altsaa med 2 Maaneders Respit — gennem 30 lokale Forvaltninger, fordelte i København, store, mellemstore og mindre Købstæder, Handelspladser, Landforvaltninger, Stationsbyer, samt Melleminstanserne at fremskaffe Udtalelser om, for det første hvilke Tilladelser, Afgørelser og almindelige Sager der efter disse Lokalforvaltningers Anskuelse, endskønt de nu indgaa til Centraladmini-